

Laehne Frigyes

1822. március 18-án született Poroszországban Laehne Frigyes, a róla elnevezett nevelőintézet és gimnázium megalapítója.

1838-tól 1842-ig a weissenfelsi szeminárium növendéke volt, majd a berlini egyetemen filozófiát és természettudományokat tanult, közben pedig gimnáziumban tanított. 1845-ben meghívták Felsőlövőre tanárnak. Mivel a magyar nyelvet nem beszélte tökéletesen, így nem akart tanítani, hanem Debrecenbe ment nyelvtudását fejleszteni. Két évig házi tanítóskodott. Tüzéerként vett részt a szabadságharcban, de Komáromnál tifuszbba esett. Győrben lábadozott, majd a fegyverletétel után elhagyta az országot. Velencében és Svájcban nevelőként dolgozott, közben megtanult franciául és olaszul is. Hat év alatt három élő nyelvet olyan szinten sajátított el, hogy oktatni is tudott ezeken. 1852-ben ismét meghívták Felsőlövőre, de csak másfél évig dolgozott itt, mert elfogadta a soproni evangélikus reáliskola állásajánlatát. Nem vándorolt tovább, haláláig Sopronban élt. A kétosztályos reáliskolát négyosztályossá fejlesztette és melléje internátust alapított. Ez volt az alapja a későbbi saját szervezetnek. 1856-ban költöztek a Bécsi utcába, abba az épületbe, amelyből később a kibővített épület létrejött. Miután a kormány megadta az önállóságot, Laehne eljött a reáliskolából, és már csak saját alapítású intézményének működtetésén dolgozott. Az iskola célja egy olyan környezet biztosítása volt, ahol a tanulók nemcsak tudásban gyarapodhattak, hanem testileg is egészséges, erős és ügyes ifjakká tudtak válni. A tanulókon kívül a tanárok egy része is az iskolában lakott, hogy erejük és idejük nagy részét a nevelésnek tudják szentelni. Az elméleti tantárgyakon kívül fontos szerepe volt a gyakorlatnak is. Még lovaglóiskolájuk is volt, amely télen korcsolyapályául szolgált. A tehetősebb szülők vidékről, sőt még Bécsből is ide küldték taníttatni gyermekeiket.

Laehne Frigyes Sopronban hunyt el 1881. december 9-én. Halálával az általa alapított iskola nem szűnt meg, fiai, illetve egyik tanára működtették tovább hosszú évekig.

Irodalom:

Sarkady Sándor (szerk.): Aranykönyv 2002. Sopron: Quint, 2001. p. 36.

Losonczy Zsuzsanna: A soproni Laehne-féle nevelőintézet és gimnázium története (1853–1903) (II. rész) In: Soproni Szemle 26. évf. 4. sz. (1972). p. 289-307.